

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **Ing. J. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované o námitkách č. I ze dne 20. 3. 2017, č. j. X, o námitkách č. II ze dne 20. 3. 2017, č. j. X, a o námitkách č. III ze dne 20. 3. 2017, č. j. X, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2018, č. j. 48 Ad 12/2017 - 26, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 10. 2018 kasační stížnost žalované (dále jen „*stěžovatelka*“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž byla zrušena její rozhodnutí specifikovaná v záhlaví.

[2] Stěžovatelka současně uplatnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnila tím, že se žalobkyně domáhá přiznání a doplatku příplatku k vdovskému důchodu a zvláštního příspěvku k vdovskému důchodu, přičemž v případě, že by nedošlo k přiznání odkladného účinku a současně by došlo ke zrušení napadeného rozsudku, řízení o kasační stížnosti by zcela ztratilo svůj smysl. S odkazem na usnesení zdejšího soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 10/2015 Sb. NSS, dále uvedla, že v určitých výjimečných situacích je nutno „*zmrazit*“ stav věcí v době „*před*“ napadeným rozhodnutím, protože pokud by mělo být vykonáno a následně bylo zrušeno či shledána jeho nicotnost, vrátit stav věcí do podoby „*před*“ tímto rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné. Stěžovatelka má přitom za to, že v daném případě převažuje konkrétní veřejný zájem na ochraně základního smyslu přezkumného řízení a neúčinnost rozhodnutí ode dne nabytí právní moci nového rozhodnutí krajského soudu by na vyplaceném doplatku již pranic nezměnila.

[3] Žalobkyně byla přípisem ze dne 12. 10. 2018, č. j. 3 Ads 108/2018 – 11, vyzvána, aby se vyjádřila k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nicméně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

[4] Nejvyšší správní soud po zhodnocení věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou naplněny.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[6] Ze shora citovaných zákonných ustanovení tedy plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud podle přiměřeně aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. (srov. § 107 odst. 1 věta poslední s. ř. s.) přiznat kasační stížnosti odkladný účinek pouze tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Jak již dříve Nejvyšší správní soud ve své četné judikatuře konstatoval, poskytují soudy ve správním soudnictví primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce. [Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu tak např. nelze spatřovat nenahraditelnou újmu způsobenou žalovanému (dle dřívější dikce § 73 odst. 2 s. ř. s.) v tom, že mu bude krajským soudem uložena povinnost vyplatit žalobci dávku důchodového pojištění, přeplatek na dani apod. (srov. usnesení ze dne 20. 9. 2006, č. j. 6 Ads 99/2006 - 33 či usnesení ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004 - 49, publ. pod č. 982/2006 Sb. NSS)]. S ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení před soudem nicméně nelze žalovanému správnímu orgánu upírat právo obrátit se v případě nesouhlasu s výsledky soudního přezkumu provedeného krajským soudem na Nejvyšší správní soud s kasační stížností.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalobkyni žádná újma přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nevznikne (ostatně nic takového ani netvrdila), neboť pobírala vdovský důchod ve výši, jež jí byla přiznána, a předmětem nyní projednávané věci

pokračování

je toliko zpětné doplacení příplatku a zvláštního příspěvku k důchodu, navíc v poměrně malé částce. Naproti tomu stěžovatelce by v případě nepřiznání odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma, neboť by byla nucena vést další správní řízení, jehož výsledkem by bylo doplacení uvedeného příplatku a zvláštního příspěvku žalobkyni. Případný úspěch stěžovatelky v projednávané věci, spojený s následným novým rozhodnutím o odnětí příplatku a zvláštního příspěvku k důchodu, by pak na již vyplaceném doplatku nemohl nic změnit. Přiznání odkladného účinku pak není v rozporu ani s veřejným zájmem, s nímž by naopak byl v rozporu důsledek popsany výše, čemuž má přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zabránit.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím však Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. listopadu 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu